

spodarcze. Tak długo też nie będzie miała zagra-nica do nas zaufania.

Spółdzielczość rozwija się doskonale w społe-czeństwach bogatych. Największe jednak usługi od-daje społeczeństwom ubogim, bo nikt tak jak spół-dzielczość nie potrafi zbierać oszczędności, zespalać je i tworzyć z nich silny fundament. Nikt tak jak spółdzielczość nie zdoła zjednoczyć u dołu słabe jednostki, nikt lepiej nie wychowuje, nikt ta-niej nie gospodarzy jak spółdzielczość. Stąd właś-nie w obecnej chwili i w obecnych warunkach go-spodarczych spółdzielczość posiada dla Polski zna-czenie większe aniżeli przed wojną. Objawy wzma-gającego się znaczenia spółdzielczości spotykamy coraz częściej w naszym życiu gospodarczym. Nie-tylko, że społeczeństwo przestało uciekać do towa-rzystw akcyjnych, ale widzimy już zdecydowany powrót członków na łono spółdzielczości. Dzięki pomocy banków państwowych, a przedewszyst-kiem naszej centrali finansowej Banku Związku Spółek Zarobkowych, zwiększył się ruch w spół-dzielniach, zwiększyło się ogólne zainteresowanie nimi. Coraz bardziej utrwała się w społeczeństwie naszym przekonanie, że tylko liczyć można na własne siły: ani rząd, ani zagranica nie jest w sta-nie pomóc, tylko społeczeństwo samo sobie. Nasi rolnicy, rzemieślnicy, przemysłowcy i kupcy coraz lepiej rozumieją jedno, że włościactwo, rzemiosło, kupiectwo, bez silnych zdrowych i zasobnych spół-dzielnictw nie może, że spółdzielnie kredytowe, wytwórcze, handlowe winny zająć jedno z pier-wszych miejsc w naszej gospodarce społecznej. Rów-nież zmienia się opinia społeczeństwa. Do nie-dawna jeszcze potępiano nasze Banki Ludowe, tak, jakgdyby te instytucje były najgorszymi zbrodniarzami; dziś rozumie już ogół, że zamiera-nie banków jest klęską gospodarczą. Fakt, który jednak najwięcej przynawia na korzyść naszego ruchu, to już dokonany wzrost wkładów mimo po-przednich ciężkich strat deponentów. Wkłady w naszych Bankach Ludowych wzrosły w jednym roku 20-krotnie, a gdy się zważy, w jakich okolicz-nościach zebrano owe oszczędności, jak mało przy-chylny był ogólny nastrój do oszczędzania, to nie można zaprzeczyć, że ani straty, nędza, ubóstwo nie są w stanie zniszczyć twórczych sił spółdziel-czości; jednak podstawowym warunkiem rozwoju spółdzielczości jest zdrowy pieniądz. Bez niego upada kredyt i handel. Obecnie przeżywamy silne wahanie kursu naszego złotego; musimy sobie zdać z tego sprawę, że dzisiaj nie mamy inflacji. Bank Polski bowiem nie drukuje pieniędzy dla państwa, również bilon nie przekroczył granic ustawowych; pozatem złoty oparty jest na złocie i złotych dewi-zach. Mimo to zachwiał się dzięki wahaniom rynku pieniężnego. Dzisiaj zbyt łatwo winę za to, co się stało, przypisuje się Bankowi Polskiemu lub rzą-dowi, jednak zapomina się równocześnie, że zbyt wiele od nich żądano.

Złoty polski zachwiał się dzięki temu, że poli-tyka gospodarcza państwa nie była scharmonizo-wana z dążnościami Banku Polskiego. W związku z tem powstał nadmierny import dzięki ogólnemu żądaniu opinii publicznej, która w myśl obrony kon-sumenta domagała się otwarcia granic. Uważano, że przez obniżenie ceł obniżą się ceny krajowe. A skutek był ten, że mamy mnóstwo taniego to-waru zagranicznego, a nie potrafimy go zapłacić.

Konieczność zapłaty w dolarach zwiększa popyt na nie, kurs własnego pieniądza spada. Chwilowo starał się ratować sytuację Bank Polski, sprzedając swe waluty zbędne, pozatem interwenjując na gieł-dach zagranicznych przez skup naszych złotych. Jednak równocześnie z sprzedażą walut zmniej-szają się zasoby naszego banku biletowego, a inter-wencja powoduje straty. W stratach jednak pań-stwo winno brać udział, ponieważ ze względu na swój własny budżet jak i na siłę podatkową lud-ności, rząd silnie jest zainteresowany w utrzymaniu stałej waluty. I dlatego państwo musi Bankowi Polskiemu ułatwiać jego działalność przez popiera-nie eksportu, który daje dobre waluty, jak i przez udział w stratach Banku Polskiego. Nie złe interesy Banku Polskiego, ani pustki w kasach rządowych, lecz odpływ walut i zbyt wysokie długi zagra-niczne podkopały naszego złotego. Jakie wynikają stąd nauki? Za tani towar zagraniczny zapłaciliśmy zniszczeniem własnego przemysłu i upadkiem kursu złotego. Polityka kraju winna zmierzać do utrzymania dopływu walut, a więc nie wolno spół-dzielnikom kupować towarów zagranicznych, trzeba popierać eksport nawet drogą dumpingu, spółdziel-nie nie powinny udzielać kredytów na zakup towa-rów zagranicznych. Przytem należy pamiętać, że po-siadamy nadzwyczajne wprost warunki dla naszego eksportu. Mamy na eksport, jako kraj rolniczy, płody rolnicze i ich przetwory, bydło i trzodę, ma-sło, jaja, ser i nabiał. Nie mamy jeszcze dostatecz-nej organizacji handlu zagranicznego. Nasz eksport jest jeszcze nieorganizowany, dziki i tylko szkodzi Polsce. A jednak chcąc nowych sił aktywnych dla Polski, musimy zdobyć się na tanią produkcję, uczciwość w dostawie i dobry towar. To nas po-stawi na nogi.

Rok 1924, jak wynika z sprawozdania, dał ści-słe cyfry rozwojowe naszego Związku. Cofnęliśmy się wstecz o 45 lat. Nową pracę spółdzielczą roz-poczynamy poprostu od początku, przyczem mamy przed sobą ogólne zubożenie społeczeństwa i zmniejszoną jego zdolność nabywczą. Dlatego też ciąży na nas obowiązek pilnego czuwa-nia nad gospodarką towarową, finansową i kredy-tową naszych spółdzielni. Przedewszystkiem spół-dzielnie winny się pozbyć drogiego kredytu banko-wego i czempredziej oprzeć się na własnych kapi-tałach. Niemniej skreślić należy wszelkie weksle grzecznościowe, gwarancje i poręczenia niepewne. Nie należy popadać w błędy organizacyjne. Trzeba uznawać dla spółdzielni kredytowych wszechstano-wość. Dawne nasze zasady przetrwały najgorsze próby i dlatego nie będziemy silili się na tworzenie nowych form gospodarczych, ale na ogarnięcie przez spółdzielczość nowych dziedzin ży-cia gospodarczego, zwłaszcza w rolnictwie, by przygotować eksport i udoskonalić produkcję. Związek nasz świadom tego zadania, pójdzie tą drogą, żąda jednak od ogółu pomocy wszystkich, uważając obecny kryzys finansowy za przejściowy, domaga się w imię dobra ogółu oszczędności od państwa, nawet gdyby ona boleśnie dotknęła i nie-które jednostki. Spółdzielczość tęskni za tem, by znowu mogła stać się tem, czem była dla społe-czeństwa przed wojną.

Wreszcie, by uzupełnić całkowity obraz Sej-miku, wspominamy, że obrady na zebraniach od-działowych, jak i podczas drugiego zebrania ple-

narnego wzbudziły powszechne zainteresowanie, zrozumiałe w obecnych ciężkich czasach. Poniżej podajemy rezolucje, powzięte i uchwalone przez Sejmik w pełnym brzmieniu.

Dr. Aleksander Całkosiński.

## Uchwały Sejmiku w Poznaniu.

### a) dotyczy spółdzielni kredytowych.

#### W sprawie działalności kredytowej:

Sejmik stwierdza, że Banki Ludowe przy udzielaniu kredytu w obecnych wyjątkowo trudnych stosunkach finansowych, obowiązane są kierować się następującymi zasadami:

1) Aby niezmiernie szczupłe kapitały, którymi Spółdzielnie rozporządzają, mogły być rozdzielone między jak największą liczbę członków, należy pojedynczym członkom udzielać możliwie niskich, w stosunku do swych zasobów, kredytów. — Uwzględniając doniosłość tego, winny Walne Zgromadzenia przy uchwałach, wynikających z art. 46 Ustawy o Spółdzielniach, odpowiednio obniżyć maksymalną granicę kredytu dla jednego członka.

2) Pożyczek udzielać powinno się tylko tym członkom, którzy dostarczają bezwzględnych gwarancji nie tylko co do pewności, lecz i co do punktualnej regulacji swych zobowiązań.

3) Przy udzielaniu kredytu należy badać cel, jakiemu pożyczka ma służyć, przyczem wyłącznie uwzględniać trzeba takie kredyty, które przeznaczone są na podniesienie produkcji krajowej wzgl. ułatwienia handlu z produkcją złączonego, unikając udzielania kredytów konsumpcyjnych i inwestycyjnych.

4) Wobec często zmieniających się warunków gospodarczych Sejmik przypomina Zarządom i Radom Nadzorczym Spółdzielni obowiązek częstego badania pewności i wypłacalności dłużników.

5) Dla odbudowania zniszczonych przez inflację kapitałów własnych należy udzielanie pożyczek oraz prolongat uzależniać od wpłat na udziały w stosunku do uzyskanej pożyczki.

W celu dostosowania działalności Spółdzielni Kredytowych do wymagań obowiązującej Ustawy bankowej, która nakłada na Zarządy i Rady Nadzorcze obowiązek jak najstaranniejszego postępowania przy udzielaniu kredytów, Sejmik uznaje konieczność zmiany obecnych regulaminów dla Zarządów i Rad Nadzorczych w myśl wskazówek Patronatu.

Uważając kredyt bankowy, udzielony Spółdzielniom kredytowym, jako pomoc na zapoczątkowanie działalności po zniszczeniu przez inflację kapitału obrotowego, Sejmik nadto przestrzega Spółdzielnie, aby swej działalności kredytowej w dalszej przyszłości nie opierały przeważnie na pomocy bankowej i poleca działalność tę wstrzymać do czasu dopływu kapitałów miejscowych, a dążyć do tworzenia rezerw kasowych czy bankowych, podnoszących płynność kapitałów Spółdzielni na wypadek wycofania wkładów lub restrykcji bankowych.

#### W sprawie ruchu przekazowego i inkasowego:

Zważywszy, że jednym z głównych powodów przesilenia gospodarczych jest brak kapitału i dostatecznej w stosunku do potrzeb życia gospodarczego ilości znaków obiegowych, Sejmik stwierdza, że szeroko rozpowszechniony obrót bezgotówkowy (przekazowy) może się przyczynić do złagodzenia istniejących trudności płatniczych. Dlatego Spół-

dzielnie kredytowe powinny uważać za swój obowiązek stosować w swej działalności możliwie zasadę obrotu bezgotówkowego, a ponadto zalecać ją swoim członkom i wszystkim, biorącym jakikolwiek udział w życiu gospodarczym.

Pozatem Sejmik zaleca podejmowanie się czynności inkasowych, jednakże jedynie Spółdzielniom dobrze zorganizowanym, sprawnym i płynnym. Przestrzegając przed niebezpieczeństwami niewłaściwego załatwiania, Sejmik poleca wykonywać inkasę bez zwłoki, bez jakichkolwiek na własną rękę poczynionych zmian w dyspozycji zleceńodawcy, oraz bez najmniejszego przetrzymywania zainkasowanych kwot.

#### W sprawie oszczędności:

Sejmik stwierdza, że podźwignięcie gospodarki krajowej nie może się, nawet przy przyплиwie kapitałów z zagranicy, odbyć bez odrodzenia oszczędności i skupieniu wszystkich niezbędnych, a niewątpliwie istniejących w społeczeństwie kapitałów w instytucjach finansowych i skierowanie ich na ożywienie produkcji. Warunkiem zorganizowania kapitałów jest stała i zdrowa waluta, nad której podtrzymaniem czuwać i pracować winni nie tylko rząd, ale i całe społeczeństwo. Gromadzenie oszczędności ściśle jest związane z narastaniem kapitału krajowego, które możliwe jest tylko przy intensywnej pracy i wspólnym wysiłku wszystkich i jednoczesnym ograniczeniu potrzeb życiowych. Skoncentrowanie kapitałów w instytucjach finansowych zależnym jest od uświadamiania szerokich warstw o potrzebie racjonalności składania oszczędności w bankach i wyboru takich instytucji, które z swej strony dają publiczności pełną gwarancję sumiennej administracji powierzonymi kapitałami.

Widząc w Bankach Ludowych ośrodki żywe, zespolone niezliczonymi węzłami z najszerszymi warstwami społeczeństwa, które dzięki zaufaniu do osób kierujących, kontroli miejscowych czynników i nieograniczonej odpowiedzialności swych członków dają wkładcom zupełną pewność terminowego zwrotu składanych oszczędności, Sejmik wzywa Spółdzielnie do energicznego podjęcia akcji uświadamiania bliskich sobie kół i zdobywanie oszczędności. Sejmik domaga się pozatem od jednostek samodzielnie zarobkujących, które liczą i czekają na kredyt z Banków Ludowych, aby w własnym interesie współdziałały z Spółdzielniami w szerzeniu zmysłu oszczędności i składaniu kapitałów w Bankach Ludowych.

Niemniej Sejmik znosi apel do prasy, aby przyczyniła się dodatnio do wznowienia ruchu oszczędnościowego, który aż do czasów inflacji był silną podstawą społeczeństwa naszego.

#### W sprawie procentów:

Zważywszy, że jednym z głównych zadań Spółdzielni kredytowych było zawsze udzielanie swym członkom taniego kredytu, zaleca Sejmik, aby Spółdzielnie pozostały wierne tej zasadzie, przez co przyczynią się do potanienia produkcji krajowej i ułatwienia rozwoju życia gospodarczego.

Aczkolwiek poważniejsze niżnienie stopy procentowej od udzielanych kredytów bez uszczerbku dla rentowności Spółdzielni będzie możliwym dopiero w miarę zwiększającego się kapitału obrotowego, to jednakże już w chwili obecnej należy dążyć do tego, aby w pierwszym rzędzie przez stosowanie jak najdalej idących oszczędności w wy-

datkach administracyjnych zmniejszyć rozpiętość stopy procentowej.

Za niewskazane uważa wobec tego Sejmik zapewnianie przez Spółdzielnie kredytowe członkom Zarządu poza słusznym wynagrodzeniem stałym jeszcze tantjem od zysków.

**b) dotyczy spółdzielni rolniczych.**

W sprawie zbytu i eksportu ziemiopłodów:

Pierwszy Polski Kongres Rolniczy odbyty w roku 1924-ym w Warszawie ustalił następujące główne zasady zbytu ziemiopłodów:

1) sprzedaż lokalnych nadwyżek ziemiopłodów skoncentrowana być winna w gospodarczych związkach spółdzielni rolniczo-handlowych (Centralach Handlowych), które mając szerszy zakres działania, mogą przez właściwy rozdział w kraju (aprowizacja wojska, miast i centr przemysłowych) oraz przez eksport powiększyć pole zbytu.

2) eksport zagranicę należy uczynić rentownym i zdolnym do współzawodnictwa na rynku światowym przez wywóz jedynie gatunków doborowych. Do osiągnięcia tego celu trzeba rozwinąć propagandę w kierunku hodowli odpowiednich ziemiopłodów oraz oczyszczania produktów i stwarzania jednolitego towaru już u producenta.

Sejmik uznaje całkowicie powyższe zasady i stwierdza na podstawie dotychczasowych doświadczeń, że jedynie ścisła koncentracja zakupu i sprzedaży daje możliwość uzyskania stałych i korzystnych warunków zakupu i zbytu artykułów rolniczych i ziemiopłodów i że zdobycie rynku zagranicznego możliwe jest jedynie przy eksporcie gatunków doborowych.

W sprawie współpracy z Centralą Rolników:

Sejmik stwierdza,

że Związkowe Centrale Handlowe są nieodzowną składową częścią normalnej organizacji spółdzielczej,

że prawidłowy rozwój spółdzielni niemożliwy jest bez ścisłego zespolenia organizacyjnego oraz bez stałych, wzajemnych stosunków handlowych spółdzielni z centralami,

że tylko związkowe centrale handlowe mogą dać spółdzielniom gwarancję najskuteczniejszej ochrony przy stosunkach handlowych przed stratami i nadużyciami i, że mogą one zapewnić spółdzielniom i ich członkom najbardziej trwałe i dogodne warunki zakupu i sprzedaży.

Na skutek tego Sejmik postanawia zmienić § 7 p. 5 ust. 2 Regulaminu dla Oddziału Spółdzielni Rolniczych w następujący sposób:

W dziedzinie handlowej spółdzielnie rolniczo-handlowe obowiązane są:

1. utrzymywać stałe stosunki handlowe zasadniczo wyłącznie z „Centralą Rolników“ wzgl. z jej filjami;

2. uznawać zawarte przez „Centralę Rolników“ w porozumieniu z Patronatem umowy zbiorowe na kupno i sprzedaż i przejmować ich wykonanie przez wyłączne sprowadzanie zakontraktowanych artykułów rolniczych z „Centrali Rolników“ wzgl. przez wyłączną dostawę do „Centrali Rolników“ wyznaczonych kontyngentów sprzedanych przez nią zbiorowo ziemiopłodów;

3. odnośnie towarów nie objętych zbiorowymi umowami w każdym wypadku zwrócić się do „Centrali Rolników“ i towary wyłącznie zakupić przez nią wzgl. jej sprzedać, o ile warunki „Centrali Rolników“ nie są gorsze od warunków firm przez Patronat uznanych za dopuszczalne do handlu ze spółdzielniami;

4. sprzedaż na Gdańsk, jako punkt eksportowy, skuteczniczą jedynie i wyłącznie za porozumieniem się z tamtejszą filją „Centrali Rolników“;

5. zabezpieczyć odpowiednimi gwarancjami i poręczeniami wszelkie pośrednio lub bezpośrednio uzyskane w „Centrali Rolników“ kredyty w taki sposób, aby nie budziły one żadnych wątpliwości odnośnie pewności i terminowej ich regulacji.

Postanawiając utrzymywanie stosunków handlowych wyłącznie z „Centralą Rolników“ wzgl. z jej filjami, Sejmik uznaje konieczność zupełnego ugruntowania wpływów spółdzielni w „Centrali Rolników“ i w tym celu upoważnia Patronat do ustalenia zasad zużywania przyznanych spółdzielniom przez „Centralę Rolników“, zwrotów, dopłat, bonifikat i wyjątkowych prowizyj na zwiększanie stanu posiadania akcji „Centrali Rolników“, których spółdzielnie nie mogą się wyzbywać bez uzyskania zgody Patronatu.

W sprawie rozbudowy spółdzielczości rolniczej.

Uzupełniając rezolucję z roku 1924-go, Sejmik ponownie stwierdza, że niezależnie od przeżywanego obecnie chwilowego i ogólno-krajowego kryzysu finansowego, rolnictwo zachodnich województw wskutek zmian zaszłych w ogólnym układzie stosunków ekonomicznych, przeżywać będzie jeszcze długi czas trudności w okresie dostosowania się produkcji do zmienionych warunków.

Ponieważ doświadczenia wielu krajów wykazują, że w chwilach zmian ekonomicznych w rolnictwie spółdzielczość jest nieodzownym środkiem zapewnienia rentowności produkcji, przeto Sejmik stwierdza, że w województwach zachodnich istnieje konieczność dalszej rozbudowy i konsolidacji organizacyjnej i handlowej wszystkich rodzajów spółdzielni rolniczych, w szczególności spółdzielni mleczarskich, jajczarskich i dla handlu bydłem i trzodą, jednakże licząc się z istniejącymi obecnie trudnościami finansowymi, Sejmik przestrzega przed zakładaniem nowych spółdzielni bez dostatecznych kapitałów własnych.

Na podstawie długoletniego doświadczenia Związku Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych Sejmik stwierdza, że bez ścisłego zespolenia wszystkich spółdzielni w jednym Związku Rewizyjnym i bez oparcia ich o silne finansowe i handlowe centrale, niemożliwy jest prawidłowy rozwój spółdzielni istniejących zupełnie oddzielnie. Z tego powodu Sejmik uznaje, że wszystkie istniejące polskie spółdzielnie rolniczo-handlowe i wytwórcze (Mleczarnie, Gorzelnie, Suszarnie i inne), w celu podniesienia swej sprawności organizacyjnej, wytwórczej i handlowej oraz w celu korzystania z dawniejszych doświadczeń i urządzeń, powinny się skupić w Związku Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych i w związkowych centralach finansowych i handlowych.

Jednocześnie Sejmik stwierdza konieczność pogłębienia uświadczenia spółdzielczego zwłaszcza w młodszych generacjach społeczeństwa rolniczego przez uwzględnienie nauki spółdzielczości jako przedmiotu we wszelkich uczelniach rolniczych i udostępnienia jej za pomocą odpowiednich publikacji.

W sprawie zadań społecznych:

Sejmik stwierdza, że spółdzielnie rolnicze, jak i wogóle wszystkie spółdzielnie, nie mogą być uważane za przedsiębiorstwa wyłącznie handlowe, lecz że muszą być uważane przez członków i organa spółdzielni za społeczne instytucje gospodarcze, mające na celu ułatwienie prowadzenia indywidualnych

gospodarstw zrzeszonych członków przez możliwie wszechstronne zaspakajanie licznych potrzeb gospodarczych wszystkich sfer rolniczych w sposób jak najbardziej korzystny i doskonały.

Z tego powodu organa spółdzielni, w szczególności Rady Nadzorcze winny dokładać wszelkich starań:

aby spółdzielnie rolnicze nie odbiegały od swych właściwych zadań i aby w myśl odnośnych przepisów, zawartych w regulaminach, zaniechały zajmowania się handlem masowym oraz handlem poza terenem swego działania, poświęcając całą energię i wszelkie środki wyłącznie na bezpośrednie obsługiwanie potrzeb handlowych swoich członków, gdyż tylko wówczas spółdzielnie swoją szeroką działalnością ściśle handlową i gospodarczą uzupełnią i odciążą oświatowo-zawodową działalność organizacji rolniczych, które przez ściśłą współpracę ze spółdzielniami, będą mogły poświęcić się całkowicie właściwym sobie zadaniom.

Pomnąc na swój społeczny charakter, spółdzielnie i ich organa muszą dokładać wszelkich starań, aby skupić przy sobie jak najliczniejsze warstwy rolnicze i nie zaniedbując spraw handlowych spółdzielni współdziałać w pracach i dążeniach zawodowych organizacji rolniczych w myśl układu ze Związkiem Kółek Rolniczych.

#### c) dotyczy spółdzielni spożywców:

Sejmik stwierdza, że spółdzielnie spożywców po ujawnieniu w bilansach złotych częstokroć niedostatecznych kapitałów przetrwać mogą obecny kryzys gospodarczy i rozwinąć w normalnych warunkach skuteczną działalność wtedy, gdy przy daleko posuniętej oszczędności przy bezwzględnej uczciwości swych organów, sprężystem kierownictwie handlowem i stosowanych zasad spółdzielczych, wskazanych w rezolucjach sejmikowych i wskazówkach Związku, oprą swoją działalność przede wszystkim na własnych środkach obrotowych, gromadzonych systematycznie przez wzmocnienie rezerw i ściąganie udziałów, uniezależniając się od drogiej i niebezpiecznych kredytów. Stosunek kapitałów własnych do obcych nie powinien być niższy, jak 1 : 2.

Spółdzielnie, które dotychczas stosunku tego nie osiągnęły, lub mają większą część kapitału unieruchomioną w urządzeniach i nieruchomościach, winny w najkrótszym czasie, ściągnąć zaległe udziały i wyzbyć się niepotrzebnych obiektów; a dopóki nie będą miały nadmiaru kapitału własnego w przyszłości wystrzegać się inwestowania swych środków obrotowych w nieruchomościach i niepotrzebnych urządzeniach.

Spółdzielnie, które zbyt szeroko zakreśliły swą działalność bez należytych podstaw i które w obecnych ramach nie mają widoków osiągnięcia powyższych postulatów, winny ścięsnąć swój zakres działania, by zredukować nadmierne obciążenie kredytowe.

W razie zbyt nikłych kapitałów własnych i niemożności ich ściągnięcia od członków, organy spółdzielni winny spowodować W. Zgromadzenie do rozpatrzenia sprawy dalszego istnienia spółdzielni.

Przy zakładaniu nowych spółdzielni zachować należy jaknajdalej posuniętą przezorność, kładąc nacisk główny na odpowiedni kapitał własny, ilość czynnych członków oraz miejscowe potrzeby.

#### d) ogólne.

Sejmik stwierdza, że zasady i metody pracy spółdzielczej, na których opierała się przeszło pół-

wiekowa działalność spółdzielni związkowych, dały wszystkim warstwom społeczeństwa polskiego wielkie korzyści moralne i materialne. Nie naginając życia spółdzielczego bezwzględnie do doktryn, wytworzonych na obcym gruncie, wytworzyła spółdzielczość zorganizowana w naszym Związku własny program, najbardziej dostosowany do naszych narodowych, społecznych i gospodarczych potrzeb.

Mimo głębokich zmian gospodarczych warunków Polski spółdzielcze zasady związkowe w całej pełni zachowały swoją wartość i nadal pozostać winny podstawą działalności spółdzielni związkowych. Nie widząc potrzeby wprowadzania zasadniczych zmian zasad, Sejmik wzywa Spółdzielnie i spółdzielców do uświadomienia sobie i ścisłego stosowania wypróbowanych doświadczeniem półwiekiem naszych zasad spółdzielczych w praktycznej działalności wszystkich rodzajów spółdzielni.

\* \* \*

Na wniosek referenta p. dyr. Kucharskiego Sejmik przyjął zanknięcie rachunków Związku za rok 1924, wykazujące w dochodzie sumę złotych 200.868,87, a w rozchodzie sumę zł. 198.023,92 i bilans Związku za r. 1924, balansujący sumą 66.193,44 i udzielił Patronatowi pokwitowania z przeniesieniem remanentu na rok następny.

Sejmik przyjął także budżet na rok 1926, wykazujący w rozchodzie sumę 239.620, i uchwalił na pokrycie wydatków budżetowych następującą składkę:

Spółdzielnie kredytowe płacą  $\frac{1}{2}$  pro mille od kapitału obrotowego, t. zn. od jednej strony bilansu kwartalnie. Minimum składki wynosi 25 zł. rocznie, maksimum 1.500 zł. rocznie. Przy obliczaniu składki za pierwszy kwartał 1926 r. miarodajny jest kapitał obrotowy z dnia 31. 12. 25; przy obliczaniu składki za II, III i IV kwartał 1926 r. kapitał obrotowy z dnia 31. 3., 30. 6. i 30. 9. 1926 r.

Spółdzielnie różne, handlowe płacą 1 pro mille kwartalnie składki od sumy sprzedanych towarów. Przy obliczaniu składki za I kwartał 1926 r. miarodajne są sumy sprzedanych towarów w IV kwartale 1925 r. Przy obliczaniu składki za II, III i IV kwartał 1926 r. sumy sprzedanych towarów za I, II i III kwartał 1926 r.

Spółdzielnie mieszkaniowe i budowlane płacą 1 pro mille kwartalnie od faktycznie pobranego komornego. Przy obliczaniu składek za pierwszy kwartał 1926 r. miarodajne jest pobrane komorne za IV kwartał 1925 r., przy obliczaniu składki za II, III i IV kwartał 1926 r. pobrane komorne w pierwszym, drugim i trzecim kwartale 1926 r.

Spółdzielnie rolniczo-handlowe płacą jeden pro mille kwartalnie od sumy przehandlowanych towarów tak na rachunek własny jak i komisowy.

Spółdzielnie mleczarskie płacą jeden pro mille kwartalnie od sumy wypłaconej producentom za dostarczony towar.

Spółdzielnie spożywców płacą kwartalnie za sprzedany towar dwa pro mille od sumy 50.000 zł., jeden pro mille ponad 50.000 zł. do 200.000 zł., pół pro mille ponad 200.000 zł. miesięcznych obrotów. Minimum składki wynosi 100 zł. rocznie.

Spółdzielnie winny do wyżej wspomnianych terminów same obliczyć składkę i ją przekazać na rachunek „Kasa Związku“ do Banku Związku Spółek Zarobkowych — Oddział Spółdzielczy.

gospodarczym. W związku z tym wprowadzono przepis przejściowy, wymagający w wypadku przedstawienia przez zleceniodawcę kwitu celnego lub wtórnika listu przewozowego z datą wystawienia wcześniejszą niż 1 listopada 1925, — dodatkowego, wiarogodnego udowodnienia czy należyćność za towary w kwicie celnym wymieniona, istotnie nie została jeszcze przekazana zagranicę, przy pomocy uprzednio obowiązujących deklaracji.

Ograniczono również, dopuszczoną dotychczas wysyłkę waluty polskiej i obcych zagranicę, jak i na teren Wolnego Miasta Gdańska, za pomocą poczty do wysokości 100 złotych względnie 250 zł. Obecnie poczta przyjmować je będzie tylko przy równoczesnym przedłożeniu pozwolenia właściwej Izby Skarbowej.

Wreszcie ograniczono nieco przepis pozwalający na powrotny wywóz zagranicę waluty polskiej i obcych oraz wszelkich walorów, w czasie przed upływem 2 miesięcy od ich wwozu, za imiennem zaświadczeniem wwozu odnośnej władzy celnej. Przepis ten jak wiadomo nadużywano w celu obejścia ograniczeń w obrocie pieniężnym z zagranicą.

Zaświadczenia takie będą odtąd wydawane tylko na wwieszone papiery procentowe i dywidendowe oraz gotówkę, przy wyłączeniu dewiz; zabroniono także wpłacania lub składania przywiezionych do kraju walorów lub ich równowartości na rachunek zagraniczny — przy pomocy wspomnianych zaświadczeń wwozu. J. J.

## Gminny podatek od lokali na 1926 rok.

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych zostało wydane rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 października 1925 roku (Dz. U. R. P. N. 115 poz. 818), które reguluje stopę podatku gminnego od lokali na 1926 r.

Stopa podatku w gminach miejskich powinna być ustalona w stosunku do komornego, względnie wartości czynszowej z miesiąca czerwca 1914 roku i nie może przekraczać dla gmin: m. st. Warszawy, Bydgoszczy, Krakowa, Lublina, Lwowa, Łodzi, Poznania i Wilna — 5<sup>0</sup>/<sub>0</sub>; dla wszystkich zaś pozostałych gmin miejskich — 4<sup>0</sup>/<sub>0</sub> pomienionego komornego, względnie wartości czynszowej, przeliczonej na złote według kursu zamieszczonego w ustępie 4 art. 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów.

Stopa podatku od lokali w gminach wiejskich poza obszarem b. zaboru rosyjskiego nie może przekroczyć 5<sup>0</sup>/<sub>0</sub> faktycznego obecnego komornego, względnie wartości czynszowej z tem zastrzeżeniem, że wartość czynszowa nie może przenosić komornego, płatnego za podobne lokale w najbliższej gminie miejskiej.

Oprócz podatku od lokali gminy wiejskie i miejskie mogą pobierać podatek od części mieszkalnych, które ze względu na swe przeznaczenie uważać należy za zbędne (podatek od zbytku mieszkaniowego).

## Świadectwa przemysłowe i karty rejestracyjne na rok 1926.

W związku z ukazaniem się obwieszczenia Wielkopolskiej Izby Skarbowej w sprawie wykupu

świadectw przemysłowych i kart rejestrowych, przypominamy spółdzielniom, powołując się na artykuły w „Poradniku” nr. 19 i 20, iż z dniem 31 grudnia wygasa ważność wszystkich, na rok bieżący wydanych, świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych. Według § 30 ustawy o podatku przemysłowym (z 15. VII. 1925.) — w listopadzie i grudniu przypada obowiązek wykupienia na rok następny, a więc 1926:

- a) świadectw przemysłowych — dla samostojnych przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, zaś
- b) osobnych kart rejestracyjnych — dla oddzielnych składów, magazynów, spichlerzów należących do takich przedsiębiorstw, a służących wyłącznie do przechowywania towarów, suszenia ich, lub t. p.

Po upływie tego terminu, a więc zaraz z początkiem stycznia — urzędy skarbowe w wykonaniu § 40 wspomnianej ustawy, oraz z polecenia Izby Skarbowej — rozpoczną lustrację przedsiębiorstw dla zbadania, czy patenty zostały wykupione, oraz czy cena ich odpowiada rodzajowi i rozmiarowi przedsiębiorstwa. W razie jakiegokolwiek uchybienia odnośnym w tym względzie przepisom, władze skarbowe I. instancji mają polecenie wdrożyć bezzwłocznie postępowanie karne, przewidziane w wypadkach nieposiadania świadectwa, lub też posiadania świadectwa niewłaściwego (§ 98, 112).

Poza wysokimi karami pieniężnymi, przewidziana tu jest możliwość zamknięcia przedsiębiorstwa przez władze skarbowe na wypadek, gdy w przeciągu 14 dni od spisania protokołu stwierdzającego brak świadectwa — nie zostanie ono wykupione. Nadto wykupienie świadectwa po oznaczonym terminie powoduje doliczenie do ceny świadectwa kary za zwłokę w wysokości 4%.

Nabyte świadectwo względnie kartę rejestracyjną należy umieścić w przedsiębiorstwie czy składzie w miejscu widocznym (§ 99) — oraz na żądanie okazać upoważnionemu przez władze skarbowe lustratorowi; winni przekroczenia tego przepisu ulegną karze od 5—100 złotych.

Ceny świadectw przemysłowych są różne, zależne od kategorii, do której dane przedsiębiorstwo zaliczono, oraz od klasy miejscowości, w której przedsiębiorstwo względnie jego filja się znajduje. Podział miejscowości na klasy oraz taryfę dla świadectw przemysłowych zależne od kategorii przedsiębiorstw i klasy miejscowości, podano na podstawie ustawy z dnia 15. VII. 1925. — w „Poradniku” nr. 20.

Cena zaś karty rejestracyjnej wynosi 10 zł.

Wraz z należytością za świadectwo przemysłowe względnie kartę rejestracyjną, pobrane będą od płatników podatku przemysłowego — dodatki na rzecz: a) związków komunalnych, b) izb handlowych i przemysłowych, izb rzemieślniczych i instytucyj zastępczych, oraz c) szkół zawodowych, i to według następujących zasad;

a) dodatek w wysokości 30% ceny patentu, na rzecz samorządu — chyba że przed rozpoczęciem akcji wydawania świadectw przemysłowych gmina doniesie Izbie Skarbowej, że uchwaliła niższą niż wskazana stopę procentową dodatków na ten cel;

b) dodatki na rzecz izb handlowych, przemysłowych, czy przemysłowo-handlowych, — dalej izb rzemieślniczych oraz związków i stowarzyszeń przemysłowych i rękodzielniczych, spełniających

funkcję izb handl.-przem. lub rękodzielniczych, — obrane będą w wysokości 15% ceny świadectw i kart rejestracyjnych — jednak tylko w okręgach tych izb skarbowych, gdzie się wymienione instytucje znajdują; (a więc okręg Izby Skarbowej: Poznań, Grudziądz, Kraków, Lwów oraz Wydział Skarbowy Woj. Śląsk. — Katowice).

c) dodatki na rzecz szkół zawodowych, burs, patronatów i kursów — we wszystkich bez wyjątku okręgach izb skarbowych — w wysokości 25% ceny tychże świadectw i kart rejestr.

Należytość za świadectwa przemysłowe, wzgl. także karty rejestracyjne wraz z dodatkami, musi być uiszczona w pełnej wysokości, za cały następujący rok z góry.

Spółdzielnie nie zwolnione od podatku przemysłowego, muszą również we wskazanym terminie wykupić świadectwo przem. dla każdego ze swych przedsiębiorstw (filji) z osobna, oraz karty rejestracyjne dla swych magazynów czy spichlerzów, które choć oddzielne, świadectwa przemysłowego wykupować nie potrzebują, i tak:

Spółdzielnie kredytowe z reguły, a więc bez względu na wysokość kapitału udziałowego wykupią świadectwo przemysłowe przewidziane dla przedsiębiorstw handlowych IV. kategorii;

Spółdzielnie handlowe, a więc rolniczo-handlowe, spożywców, jajczarskie, zbytu bydła i t. p. — bez względu na rozmiary — wykupią świadectwa III. kategorii przedsiębiorstw handlowych; wreszcie

Spółdzielnie przemysłowe jak mleczarnie, suszarnie, piekarnie i t. p. wykupią świadectwa:

VIII. kat. przedsiębiorstw przemysłowych, o ile zatrudniają przy fabrykacji ręcznej i przy stosowaniu silników 1—4 robotników;

VII. kat. przedsiębiorstw przem., o ile zatrudniają przy fabrykacji ręcznej i stosowaniu silników mechanicznych 4—7 robotników;

VI. kat. przedsiębiorstw przem., o ile zatrudniają przy fabrykacji ręcznej 9 do 15 robotników, a przy stosowaniu silników mechanicznych 7 do 10 robotników.

Spółdzielnie zwolnione od podatku przemysłowego, a więc:

a) spółdzielnie drobnego kredytu i

b) spółdzielnie mieszkaniowe dla budowy nowych domów, —

działające tylko wśród członków lub przelewające zwroty i nadpłaty, które ewentualnie przypadałyby na nieczłonków — do funduszy niepodlegających podziałowi, — te spółdzielnie, nie potrzebują wykupować świadectw przemysłowych.

W celu uzyskania świadectwa przemysłowego należy złożyć w Urzędzie Skarbowym pisemną deklarację, oddzielnie dla każdego zakładu handlowego czy przemysłowego; to samo odnosi się do kart rejestracyjnych.

Blankiety tych deklaracji można otrzymać bezpłatnie zarówno w Kasie Skarbowej, jak i w Urzędzie Skarbowym.

Deklaracja taka musi zawierać:

1. firmę spółdzielni w jej brzmieniu statutowym,
2. rodzaj przedsiębiorstwa oraz inne cechy, niezbędne dla wyznaczenia ceny świadectwa,
3. siedzibę,
4. cenę świadectwa przypadającą według taryfy (Poradnik 20),
5. podpis.

Przy wypełnianiu deklaracji należy zaznaczyć (w rubryce III-ciej deklaracji), że spółdzielni przysługuje prawo wykupienia świadectwa przemysłowego dla III-ciej kategorii przedsiębiorstw handlowych, względnie przy spółdzielniach kredytowych — IV kategorii przedsiębiorstw handlowych.

Należytość należy wnieść do Kasy Skarbowej — poczem Urząd Skarbowy wyda świadectwa przemysłowe, względnie karty rejestracyjne. J. J.

## W sprawie konwersji 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922.

Przypominamy, że dnia 31 grudnia 1925 roku upływa termin, w którym można część markową obligacji 8% państwowej pożyczki złotej wymienić na złote polskie w stosunku 1 grosz za 1000 mp.

Wyплаты uskutecznią Kasa Skarbowa w Poznaniu za przedłożeniem odnośnych obligacji, — przy równoczesnym przestemplowaniu obligacji 8% państwowej pożyczki złotej, — na 8% pożyczkę konwersyjną w tej samej nominalnej wysokości, — i przy równoczesnym odcięciu arkusza kuponów markowych.

Kto zatem jest jeszcze w posiadaniu nieskonwertowanej 8% państwowej pożyczki złotej z 1922 r., wyrażonej tak w złotych jak i w markach polskich, — niech natychmiast obligacje tej pożyczki przedłoży w Kasie Skarbowej swego okręgu, która to kasa prześle je do Kasy Skarbowej przy Województwie w Poznaniu.

Posiadacze obligacji omawianej pożyczki państwowej z 1922 r., którzy nie przedłożą tychże obligacji do 31 grudnia b. r., otrzymają wprawdzie we właściwych terminach ich płatności, należność markową w złotych, — jednak według obowiązującego kursu, t. j. 1 grosz — 18.000 mkp.

### SPRAWY BIEŻĄCE.

**I Do uczestników Związku Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych w Poznaniu.**

Szanownym Spółdzielniom Kredytowym, których rok obrachunkowy kończy się dnia 31 grudnia przypominamy, że na dniu tym Komisja Rewizyjna wzgl. Rada Nadzorcza winna stwierdzić protokularnie stan kasy, stan efektów, papierów wartościowych, obcych walut, etc., to znaczy wszystkich efektywnych wartości, jakie znajdują się w kasie. Tak spisane protokoły służyć powinny jako inwentury do rocznego bilansu.

Poznań, dn. 15 grudnia 1925.

Patronał.

**Dotyczy okólników Związku Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych.**

Poniżej podajemy treść okólników, przesłanych do Spółdzielni w czasie od 10 do 18 listopada br.

Okólnik nr. 58. l. dz. 13.400/25 z dnia 10 listopada br. oraz okólnik nr. 59. l. dz. 13.571/25 z dnia 13 listopada br. W sprawie uiszczenia składki związkowej za IV kwartał br.

Okólnik nr. 60. l. dz. 13.701/25 z dnia 17 listopada br. W sprawie załatwiania inkas ze zwróceniem uwagi na okólnik nr. 42.

Okólnik nr. 61. l. dz. 13.786/25 z dnia 18 listopada br. W sprawie scentralizowania obrotów handlowych „Rolników” w instytucji centralnej, tj. Centrali Rolników i jej oddziałach.

## KSIAŻKI NADESŁANE.

Rolnik Ekonomista, Organ Związku Polskich Organizacyj Rolniczych. Warszawa, Kopernika 30.

Wyszedł z druku pierwszy zeszyt okazowy powyższego pisma, poświęconego zagadnieniom rolniczo-gospodarczym. — Począwszy od Nowego Roku pismo to ukazywać się będzie periodycznie 1-go i 15-go każdego miesiąca. — Zeszyt okazowy zawiera artykuły: Kazimierza Fudakowskiego: „Słowo wstępne”, sen. Jana Steckiego: „Podatek majątkowy”, Zygmunta Chrzanowskiego: „Eksport rolny”, pisał Jerzego Gościckiego: „Rewizja taryfy celnej”. Ponadto zeszyt zawiera szereg komunikatów i sprawozdań Związku Polskich Orga-

nizacyj Rolniczych i bogaty dział kronikarski z dziedziny finansów, kredytu, podatków, spółdzielczości, ustawodawstwa, polityki handlowej, przemysłu rolnego i statystyki.

Nowe wydawnictwo ze względu na ważne i aktualne wiadomości niewątpliwie dozna szerokiego rozpowszechnienia w sferach gospodarczych, zwłaszcza zaś rolniczych.

## ZMIANA OSÓB.

**Bank Ludowy w Obrze.** W miejsce ustępującego członka Zarządu p. Stanisława Hajduka wybrała Rada Nadzorcza w dniu 3 maja b. r. p. Walentego Wolnika z Obrzy.

**Bank Ludowy w Wąbrzeźnie.** W dniu 2 listopada b. r. wybrała Rada Nadzorcza drugim członkiem Zarządu p. Jana Deręgowskiego.

**Rolnik w Lubrańcu.** W miejsce ustępującego członka Zarządu p. Stanisława Grodzickiego powołała Rada Nadzorcza p. Marjana Ozdowskiego.

**Bank Ludowy w Rawiczu.** W dniu 4 grudnia br. wybrała Rada Nadzorcza na członka Zarządu p. Władysława Wolskiego.

**Bank Chełmiński.** Na trzeciego członka Zarządu wybrano p. Joannę Polaszewską z Chełmna.

Spółdzielnie, należące do jednego z poniżej podanych Związków, winny skierowywać swe korespondencje do odnośnego Związku pod adresem:

**1**  
Związek Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych, T. z.  
w Poznaniu, Pl. Wolności 18.  
Tel. 2056, 2183, 2184, 4321.  
Konto czek.: Rk. P.K.O. nr. 200744.  
Przesyłki adresować należy:  
**Patronat, Poznań,**  
Skrzynka Poczтовая 280.

**2**  
Związek Stowarzyszeń Zarobkow. i Gospodarczych  
we Lwowie,  
ulica Jagiellońska 1,  
Telefon 15-68.  
Rk. P. K. O. 148-802.  
Oddział Związku w Krakowie.  
Rynek główny 6, 2 schody, 11 p.

**3**  
Związek Spółdzielni Polskich  
w Warszawie  
ulica Jasna 8, m. 8, III p.  
Telefon 109-02.  
Konto czekowe: Rk. P. K. O. 190.  
Oddział Związku Spółdzielni Polskich w Wilnie  
ul. Mickiewicza 1.

**4**  
Związek Rewizyjny Spółdzielni Kółek Rolniczych  
w Krakowie  
Oddział Kraków, Wisła 8.  
Telefon 33-87.  
Oddział (Prezydium) Lwów  
Mickiewicza 26. Tel. 32-41.

## OGŁOSZENIA.

### REJESTR SPÓŁDZIELNI.

**1** W tut. rejestrze spółdzielczym str. 43 wpisano:  
„Na zebraniu dnia 3 października 1925 r. Rada Nadzorcza uchwaliła przyjąć obecnego kierownika p. Józefa Sykutere kupca ze Starogardu na członka Zarządu w miejsce ustępującego p. Tadeusza Pankowskiego z Frydrychowa. Starogard, dnia 25. XI. 25 r.  
**Sąd Powiatowy.**

L. cz. Firm. 782/25

**2** Należy wpisać do rejestru spółdzielni przy spółdzielni Powiatowe Towarzystwo zaliczkowe spółdzielnia zarejestrowana z ograniczoną odpowiedzialnością w Głogowie:

Ustąpili z zarządu Julian Cezar, Józef Mazurek, Henryk Warchałowski, w ich miejsce wybrani Józef Mazurek oraz Honorata Osimiakówna i Stanisław Grodecki, dwoje ostatni jako zastępcy dyrektorów.

Data wpisu; 11 listopada 1925 roku.  
Rzeszów, dnia 7 listopada 1925.

**Sąd Okręgowy, Oddział V.**

**3** Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Mławie, wciągnięto w dniu 26 października 1925 roku, przy wpisie, „Kasy Spółdzielczej w Mławie z odp. nicogr.”, pod Nr. R. Sp. 31/4:

Udział wynosi obecnie 10 złotych, płatnych jednorazowo przy przystąpieniu do Spółdzielni.

Na miejsce zmarłego Eugenjusza Kaliszewskiego i ustępującego Zdzisława Doberskiego, do Zarządu powołano: Saturnina Kolakowskiego i Mirosława Obuchowicza, wobec czego Zarząd stanowią: prezes Stanisław Siudak, skarbnik Jan Kałużyński, sekretarz Edward Ołędzki i członkowie Saturnin Kolakowski i Mirosław Obuchowicz.

**3** Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Wilnie pod Nr. 307 w dniu 4. XI. 25 r. wciągnięto wpis dodatkowy:

R. H. C. — II. 307. Firma: „Białoruski kooperacyjny Bank w Wilnie z ograniczoną odpowiedzialnością.

Do Zarządu na miejsce Józefa Hapanowicza powołano Józefa Sznarkiewicza, zam. przy ul. Wileńskiej 12.

## WALNE ZGROMADZENIA.

### 1 Walne Zgromadzenie

niżej podpisanej Spółdzielni odbędzie się **we wtorek 22 grudnia r. b. o godz. 10 przed poł.** na sali św. Józefa w Jarocinie z następującym porządkiem obrad:

1. Zagajenic.
2. Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadz. z czynności za rok obrachunkowy 1924/25.
3. Przyjęcie bilansu p. 1/VII. 25 i udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej.
4. Podział zysku.
5. Sprostowanie uchwały zeszłorocznej odnośnie § 10 statutu.
6. Uchwała do referatu Rady Nadz. z dokonanej rewizji związkowej.
7. Wybór 4 nowych członków Rady Nadz. w miejsce ustępujących.
8. Wnioski bez uchwał i wolne głosy.

Jarocin, dn. 14. X. 1925.

**Rolnik w Jarocinie**  
Spółdz. Roln.-Handl. sp. z o. o.

**Rada Nadzorcza:**

Ks. Prob. Niedźwiedziński, prezes.

### 2 Walne Zgromadzenie

członków **Towarzystwa Zaliczkowego w Śniatynie**, Spółdzielni zarejestrowanej z ogranicz. odpowiedzialnością odbędzie się **dnia 23 grudnia 1925 o godzinie 16-tej w lokalu własnym**. W razie braku kompletu odbędzie się powtórne Walne Zgromadzenie w tym samym dniu o godzinie 17-tej z tym samym porządkiem dziennym.

Porządek dzienny.

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcji z czynności i rachunków za r. 1924.
3. Przedłożenie bilansu otwarcia w złotych na r. 1925.
4. Sprawozdanie Rady Nadzorczej z czynności nadzoru, kontroli w przedmiocie sprawozdania Dyrekcji i w przedmiocie bilansu otwarcia w złotych na rok 1925 tudzież wniosek Komisji rewizyjnej i Rady Nadzorczej co do udzielenia Dyrekcji absolutorjum za rok 1924 i zatwierdzenie bilansu otwarcia na r. 1925.
5. Zmiana postanowień §§ 2, 12, 43, 45, 46, 47 statutu.
6. Wybór 3 członków Rady Nadzorczej w miejsce wylosowanych i 1 członka z powodu przejścia do Dyrekcji.
7. Wybór 2 członków Komisji rewizyjnej na r. 1926.
8. Przyjęcie regulaminu dla Rady Nadzorczej.
9. Wnioski członków.

Dyrekcja.

### 2 Walne Zgromadzenie

podpisanej Spółdzielni odbędzie się **we wtorek, dnia 29 grudnia 1925 w sali Wydziału powiatowego w Sokalu, o godzinie pierwszej w południe, a w razie braku kompletu o godzinie drugiej tegoż dnia bez względu na ilość członków**.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie z rewizji związkowej.
3. Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej z czynności i rachunków za rok 1923 i za rok 1924 — i przyjęcie bilansów; udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej; podział zysku.
4. Przedłożenie bilansu otwarcia w złotych po dzień 1/I 1925 i przyjęcie tegoż.
5. Oznaczenie najwyższego obciążenia Spółdzielni i najwyższego kredytu dla jednego członka.
6. Podwyższenie udziałów i wstępnego.
7. Wybór członków Rady Nadzorczej.
8. Wnioski członków.

Sokół, dnia 9 grudnia 1925.

**Towarzystwo Zaliczkowe w Sokalu**  
Spółdz. z ogr. odpow.

**Rada Nadzorcza:**

Wincenty Kruszewski, prezes.

## BILANSE.

### 1 „Zgoda“ w Czarnkowie.

**Bilans z dnia 30 czerwca 1925 r.**

zł	Aktywa	Pasywa	zł
105,06	Kasa	Udziały członków	4 026,88
19 775,48	Towary	Fundusz zasob.	1 741,52
5 889,65	Dłużnicy	Rezerwa specj.	818,06
1 143,20	Akcje	Fundusz budowl.	160,—
500,—	Weksle	„ emeryt.	10,—
532,—	Ruchomości	Wierzyciele	9 073,97
		Banki	3 156,95
		Inne zobowiązania	1 930,55
		Dywidenda towarowa	4 276,—
		Nadwyżka	942,46
<u>27 945,39</u>			<u>27 945,39</u>

### Rachunek Strat i Zysków z dnia 30 czerwca 1925 r.

zł	Aktywa	Pasywa	zł
10 450,06	Koszta handl.	Zysk brutto na tow.	21 454,02
738,28	Zniżki	Inne dochody	642,43
170,65	Dywidenda towarowa z ub. rok.		
705,—	Do funduszu zasobowego		
942,46	Nadwyżka		
<u>22 096,45</u>			<u>22 096,45</u>

Spółdz. Spożywców „Zgoda“, Sp. zap. z ogr. por.  
(—) Skąpski. (—) Woltman. (—) Jeszke.

### 2 Spółdzielcze Towarzystwo Kredytowe „Oszczędność“ w Tłumaczu. Stow. zar. z nieogr. por.

**Bilans za rok 1924.**

	Stan czynny	zł	Stan bierny	zł
Pożyczki skryptowe		—,14	Udziały	—,78
Lokacje	100,03		Fundusz rezerwowy	9,25
Zast. P. Banku Kraj.	4,—		Wkładki oszczędności	30,02
Kasa	115,12		Fund. budowy domu	—,28
			Wierzyciele	26,56
			Zysk za rok 1924	152,40
		<u>219,29</u>		<u>219,20</u>

Uchwałą Walnego Zgromadzenia członków Spółdzielni z dnia 10. października 1925 r. bilans niniejszy został zatwierdzony.

Czysty zysk za rok 1924 w kwocie 152 zł 40 gr uchwalono przelać do funduszu rezerwowego.

Uchwalono na wniosek Rady Nadzorczej rozwiązać Spółdzielnię i przystąpić do likwidacji, a to z powodu braku kapitału obrotowego.

Liczba członków na rok 1925 wynosi 1 045.

T ł u m a c z, dnia 10. października 1925.

Dyrekcja.

### 1 Rolnik w Koźminie.

**Bilans z dnia 30. czerwca 1925.**

zł	Aktywa	Pasywa	zł
903,88	Kasa	Udziały członków	13 927,21
1 824,84	Banki	Fundusz zasobowy	14 140,70
12 514,71	Towary	Rezerwa specjalna	7 069,73
7 079,63	Akcje, pap. wartość i udz. w spółdz.	Fundusz emeryt.	2 054,—
51 311,—	Rachunek bieżący	Depozyta	1 742,63
292,50	Maszyny	Weksle	35 669,80
8 073,50	Utensylja	Banki	5 674,23
24 750,—	Nieruchomości	Rach. bieżący	20 567,70
		Do dysp. Waln. Zgr.	603,97
<u>101 750,06</u>			<u>101 750,06</u>

Na rok 1924/25 przeszło 171 członków

Na rok 1925/26 przeszło 171 członków z 186 udziałami.

K o ź m i n, dnia 25. września 1925.

**Rolnik w Koźminie,**

Spółdz. roln.-handl. zap. z ogr. odp.

M. Szymczak

J. Kostański.